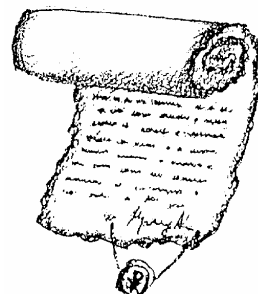

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

1998. Karácsony

VI. évfolyam 4. szám

Egy karácsonyi népszokás

Karácsony közeledtével sokszor és sokat hallunk erről a meghitt és bensőséges ünnepünkről. Az ünnep lényegét és tartalmát a különféle elnevezések gazdagságával próbáljuk érzékeltetni.

Karácsonyt szoktuk az „öröm ünnepének”, „a szeretet ünnepének”, „a család ünnepének”, stb... nevezni. Itt egy olyan népszokást szeretnék röviden bemutatni, amely karácsony ünnepi hangulatából ad ízelítőt.

Erdélyben, a csíki- és gyergyói-medencében elterjedt kedves népszokás a „kántálás” (megéneklés).

December 24.-nek estéjén a gyermekek csoportokban elindulnak a paphoz, kántorhoz, rokonokhoz, ismerősökhöz és az ajtó előtt karácsonyi énekekkel köszöntik a háziakat. – Ezeket a csoportokat nem fogadni, elutasítani illetlenség! – Ezután egy gyermek köszöntőt mond. Például:

„Én kicsike vagyok,
szó!ani nem tudok,
mégis a kis Jézusnak
dicséretet mondok!”

Erre mindenki válaszolja: „Jézus neve dicsértessék!”

A kántáló gyermekeket ekkor megkínálják süteménnyel. Távozás előtt egy másik gyermek köszönetet mond a fogadtatásért.

Az éjfélti mise után a fiatalok járnak hasonló formában házról-házra „kántálni”. Így kívánva egymásnak boldog karácsonyt!

E kedves népszokás rövid ismertetésével kívánok mindenkinek áldott, békés, kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket!

Bálintné

Add, Urunk, hogy a Karácsony
A hit és a szeretet ünnepe legyen
Midnyájunknak.
Szeressük az Igét,
Aki testté lett,
És szeressük egymást is,
Hiszen az ember csak azóta tudja
Igazán szeretni az embert,
Mióta maga az Isten emberré lett.
Karl Rahner
("Szent Erzsébet levele" című folyóiratból)

Egy karácsonyi dal története

Talán nincs család, ahol ne csendülne fel karácsonyeste a Csendes éj... című dal. Akár énekeljük, akár hallgatjuk, magával ragad a dallam szépsége, meghitt nyugalom árad szét bennünk, melegség önti el szívünket.

Nem is gondolnánk, hogy szinte véletlen műve, hogy megszületett ez a karácsonyi ének. Annnyira hozzánőtt ünnepünkhöz, hogy elképzelni sem tudjuk a szentestét nélküle. Pedig valaha egy kis ausztriai hegyi faluban a „jobb híján ez is jó” szükségéből született.

A TARTALOMBÓL

Egy karácsonyi dal története.....	1.
5+1 egyházközségi nap.....	2.
Jó tétényben hittanosnak lenni...3.	3.
Karácsonykor.....	3.
Újévi elszámolás.....	3.
Piroska és Farkas.....	4.

A Salzburgtól alig félórányira fekvő kis mezőváros, Oberndorf aprajánagyja 1818 téli éjszakáján, a csikorgó hóban éjfélti misére készülődött. A templom rozoga orgonája azonban váratlanul felmondta a szolgálatot. A falucska fiatal segédlelkésze, Joseph Mohr igazi pásztor volt nyájának, tudta, hogy a szegény emberek életébe milyen kevés ünneplés fér. A néma orgona, a zene nélküli karácsonyi mise nagy csalódás lett volna a kis közösségnek. Eredeti ötlete támadt: gyorsan írt egy karácsonyi verset. A szöveggel elszaladt a szomszédos faluban lakó barátjához, az ottani

tanítóhoz. A zenei adottságokkal és műveltséggel bíró Franz Xaver Gruber kapásból megzenésítette a szöveget. Végül ezt az éneket adta elő a gyerekek kórusa az ünnepi misén, kárpótolva a híveket az elmaradt orgonaszóért. A két fiatal barát, a szövegíró Joseph Mohr és a zeneszerző Franz Gruber nem is sejtette, hogy kényszer szülte énekük az egész világot bejárja majd. A hagyományápoló osztrákok Arnstattban emlékszobát rendeztek be a Csendes éj zenéjét szerző Franz Gruber egykori iskolájában. Bár az eredeti templomot azóta elsodorta egy árvíz, helyén felállították a Stille-Nacht-Kapellét, ahol minden év szentestéjén eléneklik az itt született dalt.

Balányi (A Kismama újságból ollózta: Bangáné Irénke)

5+1 egyházközségi nap

Idei mottókat Lukács evangélistától vettük (Lk.17.5-6): „Növeld bennünk a hitet!” Ez volt az egyik közös téma. Nagyhitű emberek – Gyökössy Bandi bácsi, II. János Pál – megnyilatkozása, magatartása. Hiszik, hogy ők Isten gyermekei, s tudják, hogy gyermekként életük minden percét teljesen a Mennyei Atyára bízhatják.

A másik témát az a tény szolgáltatta, hogy a hatodik egyházközségi napot tartottuk most, november 14-én délután. Visszatekintettünk az elmúlt öt év hasonló alkalmaira. Sűrűn hangzott Szeibert András neve, hiszen ő volt az az „aktív keresztény”, aki kezdeményezte, majd ötször meg is szervezte egyházközségünknek ezt az ünnepét. Ő alapozta meg a műsorrendet, s hívott esetenként vendéglőadókat. Az öt év során felmerült és megvalósult javaslatok pl: idősek keddje, karitás kör, könyvtár, hírlevél, "Szállást keres a Szent Család", imalánc.

Az idei kiscsoportos beszélgetéseken és fórumon is merültek fel javaslatok:

- Meghívókat kellene szétküldeni, hogy ne csak az az ötven "törzstag" jöjjön el az egyházközségi napra
- Talán májusban többen lennének egy ilyen rendezvényen
- Az éjféli mise idejére rendőri segítséget kellene kérni a templom mellett hangoskodók visszatartására
- Kéthavonta egy-egy filmklub rendezését vállalta egy bátor pedagógus
- Az egyházközség „mutassa magát” a civil életben is, vegyen részt nemzeti ünnepeinken, kerületi rendezvényeken
- Évente egy közös szentmise az 5, 10, 15 ... éves házassági évfordulósoknak.

Stille Nacht! Heilige Nacht! Csendes éj

Ruh' éj, küldj le rá ál-mot, nagy éj!

Számomra az idei egyházközségi nap két legszeibb eseménye a plébánián Botos Eszter gondoskodására bízott gyerekek programon kívüli vidám énekes műsora volt és Endrődiné Magdus összefoglalója az 1988 óta lebonyolított 23 zárandoklatról. Idézzük fel e beszámoló zárórészletét: „A zárandokhelyek áhítatos légköre, az atyákkal együtt végzett keresztutak, szentmisék nagyon összekovácsoltak minket a hosszú éveken keresztül. Ma már tíz évvel idősebbek lettünk, az állandó résztvevők közül többen meghaltak, sokunkon erőt vett a gyöngeség vagy betegség, és bármennyire szeretnének, nem tudnak résztvenni. De úgy érzem, a remény meg van arra, hogy a folyamatosság nem szakad meg, mert szépen bekapcsolódik az utánunk következő nemzedék, és a buszban árván maradt helyeket betöltik. Szívvel kívánom, hogy ők is átélhessék a csodálatos lelki élményt, amit nyújtott például a lourdes-i gyertyás körmenet, ahol a világ minden tájáról összesereglett emberekkel együtt énekeltük:

Oh, mi drága, jó Szűzanyánk

Köszönjük, hogy meghívtál

Hogy itt lehettünk és dicsérhettünk

A lourdes-i oltárnál...

Még most is fülemben cseng ahogy a különböző ajkú, emberek egy szívvel-szóval zengték:

Ave, ave, ave Maria

Ave, ave, ave Maria

Egyházközségi napunkat szentmisével zártuk.

Jó Tétényben hittanosnak lenni

Kicsit furcsa talán, hogy eme kijelentést egy szülő teszi, de kizárólag arra alapoztam ezt a gondolatot, amit hittanos gyermekemtől hallottam.

Anya, ha hittanos leszek, szerepelhetek karácsonykor a „műsorban”? - ez a kérdés néhány évvel ezelőtt hangzott el Kriszta lányom szájából. Válaszom igen volt, és tavaly, hogy hittanos lett, izgatottan vártam, hogy beigazolódik-e, amit mondtam. Beigazolódott, sőt...

Kezdődött azzal, hogy angyal volt a pásztorjátékban. Majd jött a farsang. A farsangi buli óta néha itthon is eljárnak az a táncot, amit ott tanult.

Nagybőjtben Törökbálintra mentek keresztutat járni, ám hazafelé a buszon már a tábori palacsintát sütögették. A palacsintára nem kellett nyárig várniuk, mert a tojásfestés után Margit néni jóllakatta őket a plébánián e finom csemegével.

A tavasz a táborvárással telt. (És az engem nyúzással: Anya fizess már be a pénzt!) Aztán végre eljött a tábor ideje, ahonnan csak azért jöttek haza, mert Gabi néninek nincs több szabadsága, és hétfőn mennie kell dolgozni. Az, hogy az istenadta kölyke itthon hiányzott nekünk, eszébe sem jutott. Persze, azt hiszem, ez így van rendjén. Gyermekkoromban én is ilyen voltam.

Szóval én úgy gondolom, hogy valóban, tényleg és igazán: jó Tétényben hittanosnak lenni!

Köszönöm a hitoktatóknak Gabi, Ilona és Margit néninek, hogy ezt az egészen egyszerű (?), de nagyszerű érzést megismertették a gyermekemmel, gyermekeinkkel.

Ui: Most szándékosan csak a külön programokról írtam, hiszen azt, hogy szombatoként hittan van a templomban, mindenki tudja.

Karácsonykor

Régen, amikor gyerek voltam
Ezer kis gyertya lobogott,
Kicsiny szívem, bohó szívem
Ezer örömtől dobogott.

Azután lassan, minden évben
Elszenderült egy gyertyafény:
Egy kedves sír, egy kihűlt munka,
Ledőlt bálvány, letört remény.

Kis Jézusom, csak egy maradna
A lelke bús karácsonyfáján!
Egy kicsi láng, mely elkísérjen
Az életem nagy éjszakáján.

("Verbita baráti kör" című lapból)

Boronkai Zsuzsa

Újévi elszámolás

Év vége: - **Uram**, Előtted állok csendben, némán, nem jön szó ajkamra: Mindent megtettem az elmúlt évben, amit tőlem kívántál? Nem késlekedtem? Sugallataidat azonnal elfogadtam? Ó, mennyi bűn, mulasztás terheli lelkemet csak erre az egy évre visszagondolva Mégsem az Ítéző Bíró előtt érzem magam most, hanem az én szerető Mennyei Atyám előtt. Mert elborítja szívemet a hála: annyi sok jót és meg nem érdemelt ajándékot kaptam Tőled ebben az évben! Felsorolni sem tudom, csak a szívem tartja számon mindet.

Látod, édes Uram, Istenem! Bűnbánattal akarlak megszólítani először, de Szentlelked a hála érzetét növelte bennem annyira, hogy most, kifogyva a szóból csak azt ismétlgetem: Szeretlek, Istenem! ...

Az IDŐT Tőled kaptam, amikor engem életre hívtál. Az idő volt az a közeg, amiben növekedtem, tanultam.

Megértettem, az óra percnyi jelzései azt tanítják nekem, hogy így lesz a jelen – múlttá. Egyet tehetek, átalakítom a szólást. Nem azt mondom; Az idő pénz, hanem azt: az idő érték. Amelyet nem engedek üresen múlni többé, hanem megtöltöm minden percét Neked-szánt, Tőled-tanult jóval, hogy teljen az időm! Uram, Istenem, engedd, hogyha eljön az utolsó percem idelent, boldog meglegedettséggel szemlélhessem: nem elmúlt az időm, hanem betelt! Végtelen kegyelmed adja meg, hogy „színig-töltött” életemmel, színről-színre látva dicsőíthesselek Téged mindörökké!

Baráth Ágnes Speciosa: A csend gyümölcsei
(A „Szeretet” Szent Gellért Kiadó és Nyomda hetilapja)

„DE TE, BETLEHEM EFRATA BÁR A LEGKISEBB VAGY JUDA NEMZETSÉGEI KÖZÖTT, MÉGIS BELŐLED SZÜLETIK MAJD NEKEM, AKI URALKODNI FOG IZRAEL FELETT.”

/ Mikeás 5,1 /

**ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT ÉS ÖRÖMÖKBEN GAZDAG ÚJESZTENDŐT
KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAKI
A HÍRLEVÉL SZERKESZTŐI**

PIROSKA ÉS FARKAS

szívesen matatgatott Nagymama szobájában. De Advent idején nem volt szabad bemenniük, mert Nagymama angyalai addigra már összekészítették a karácsonyi ajándékokat.

Ez a november felborította a szabályokat, Nagymama az ágyat nyomta. Amikor tudtak, a gyerekek is segítettek a betegápolásban. Nem éltek vissza ezzel a helyzettel, nem kutattak, próbálták legyűrni a kíváncsiságukat. Uralkodtak magukon.

Az egyik délután eszeveszett csengetés ugrasztotta fel őket. Farkas rohant kaput nyitni. Új nővér került a körzetbe, ő riadóztatott. Köszönni sem ért rá a gyerekeknek, törtetett befelé. Közben ömlött belőle a szó:

- Talán nem vártak, azért nyitottak olyan soká kaput? Rémes mennyit kell ebben a körzetben gyalogolni! Micsoda levegő van itt benn? Mért nem nyitottak ablakot? Persze, nyitva felejtenek és szegénykém még betegebb lenne!

- Csak nem akartok bent maradni, mikor a nagymamátokat injekciózom? - förmedt végül a földbe gyökerezett lábú gyerekekre. Még iszkoltak kifelé, hallották Nagymama szelíd, halk hangját.

- Aranyoskám, maga az a nővér, aki mostanában olyan kedves hangon veszi fel a telefont a rendelőben?

Amint a csukott ajtó elválasztotta őket a sárkánytól, Piroska és Farkas döbbsen bámultak egymásra. Egyik csodálkozásból a másikba estek. Farkasnak akkor jött meg a hangja, mikor kikísérte a nővért és elköszönt. Mire visszaért, Piroska is kezdett magához térni, de még értetlenkedve dadogta Nagymama felé:

- Hogyan tudta Nagymama ebből a tömérdek rettenetből azt az egy szem dicsérnivalót kibányászni?

- Minden jót meg kell mondani kislányom, - válaszolta nagymama magától értetődően - de nagyon jól fogalmaztál Piroska. Keresni kell a jót! Ha egy embert megdicsérünk, ha valakinek örömet szerzünk, az az ember ezzel jobb lesz. Őt előbbre segítve a világ lesz jobb egy picit. Ugye ismeritek a parancsot: Úgy bánjatok másokkal, ahogy szeretnétek, hogy veletek bánjanak.

- Ezért van a nagymama zsebében mindig osztogatnivaló jóságcukor! - kiáltott fel Farkas.

- Most magamra hagyhattok, aludnék egyet, - mondta nagymama. - De bizonyára igaza van a nővérnek, kérlek Farkas, tárd ki az ablakot két percre! Addig Piroska elkészíti az uzsonnádat. Egyetek vajjas-lekváros kenyeret, azt hiszem, zamatosra sikerült a szilvalekvár az idén.

ke

*****

H Í R E K

*****

GYERMEK EBÉDELTETÉS folytatódik januártól a Máltai Szeretetszolgálat szervezésében szombatonként. Az étkeztetés az egyházközségünk erre vállalkozó ifjúsága és hívei segítségével történik, akik ebéd előtt és után játszanak és beszélgetnek a gyerekekkel, hogy az ebéd ne „csak” egy egyszerű ebéd legyen. Nagy élmény a gyerekek öröme és a segítő felnőttek lelkesedése. Kérjük a Jó Istent, kísérelje áldás ezt a jószándékot.

HÍRLEVÉL Köszönettel fogadunk továbbra is cikkeket, hirdetések a Hírlevélbe a kedves Hívektől. Szívesen fogadjuk az újsággal kapcsolatos javaslatokat, panaszait is.

ÜNNEPI MISEREND a következőképpen fog alakulni az elkövetkezendő napokban:

December 25, 26:

10-kor és este ½ 7-kor ,

December 31:

este ½ 7-kor évvégi hálaadás

Január 1:

10-kor és este ½ 7-kor.

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel: (1) 226-8699),

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a. Tel: (1) 226-1323)

Németh András (2440. Százhalombatta, Nap utca 7. Tel: (23) 358-240).

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.